

Trädgård är en av mina stora passioner förutom fotograferandet och det verkar inte som jag kan få nog av denna njutning heller. En hel del inspiration till bilder blir det så klart också. Alltid nya projekt och man blir aldrig färdig men tiden går fort och det kanske låter lite nördigt, men jag kommer ofta på mig själv att drömma om olika trädgårdsprojekt och vaknar ibland mitt i natten och skriver ner nya idéer i ett anteckningsblock. Har haft möjlighet att besöka en del fantastiska trädgårdar i olika delar av världen men fortfarande är det min klippträdgård i Mölle som jag helst vistas i med alla de utmaningar och potential den erbjuder. Bäst tycker jag om ett någorlunda organiserat kaos och min trädgård med alla klippor, stora nivåskillnader och fin havsutsikt, ska kännas som ett äventyr. Men blir tyvärr lite svår att handikapp anpassa. Mina föräldrar slet med detta omöjliga projekt i över 30 år och sen låg det nere i 15 år innan mitt dittills relativt latenta intresse blommade ut och jag försökte återskapa och ta trädgården till en högre nivå. Det mesta var då en svärgenomtränglig djungel av björnbär, murgröna och kaprifol. Har haft en del besök av högt meriterade trädgårdsprofiler och fått råd och mycket uppmuntran men det finaste omdömet kom från en äldre dam som brukade passera på vägen utanför och en dag stannade upp och berättade att hon följt mitt arbete några år. Sen sa hon att min trädgård verkligen såg ut som just ett äventyr. Kändes uppmuntrande och bekräftade att jag var på rätt spår. Det sägs att det tar ca 25 år att få till en vettig trädgård och sen lär det toppa efter ungefär 45 år. Undrar om mina barn kommer att orka fortsätta? Min dotter kommer med en hel del bra förslag och hjälper gärna till. Sonen är ungefär lika lite intresserad som jag själv var i den åldern. Tänker bara njuta och inte oroa mig över det. Och färdig blir man som sagt ändå aldrig.

Vad växer på de ca 2000 steniga kvadratmetrarna här då? Ett antal ekar. Mycket murgröna och kaprifol. Ständig fight med vilda björnbär som attackerar från utkanterna. Ett 60 tal rosor varav de flesta är busk eller klättrervarianter. Drygt 20 klematis. Får gott om saftiga persikor, massor med fikon och aprikoser och annat från träden. Vin, bärbuskar och annat godis. Sparris och diverse grönsaker och kryddor. Valnöt, äkta kastanj, näsduksträd, blomsterkornell, ginko, magnolia, buskpion, hortensia, hibiscus och andra träd och buskar. Ett par tusen perenner har väl också slunkit ner i myllan mellan alla klippor och stenar. Husen är i gammal skånestil och det går en murad stenvägg genom hela huvudbyggnaden med ett fint vinterkök och järnspis. Allt virke togs ner med järnväg från Lappland när min pappa jobbade där. Familjen haft boende i Mölle i fyra generationer nu och om kommer troligen att få bära mig härifrån.

Jobbar både i min egen och faktiskt också på uppdrag i andras trädgårdar när jag hinner och som vanligt sparar man mycket tid och möda med bra verktyg. Sen är det irriterande med grejer som går sönder eller inte fungerar optimalt och billiga verktyg från stormarknader avslöjas oftast som en retsamt dålig investering. Jag har alltid varit noga med verktyg och ARS har aldrig gjort mig besviken. Om jag skulle nämna några av mina favoritredskap förutom ett stort järnspett så hamnar ARS som jag fick tips om via en duktig trädgårdskompis, i absolut topp. "Cut Above the Rest" är en rätt kaxig slogan som jag faktiskt vågar bekräfta. Toppkvalitet på stål, effektiva, enkla och pålitliga konstruktioner som kräver minimalt skötsel. Bland mina favoriter kan jag framhålla sekatorn VS 8 som jag sällan går utan. Framför allt låser sig den inte, ligger fint i handen och klipper rent och bra. Klipper mycket buskar, grenar, häckar och annat och då använder jag häcksaxen K 1100 och grensaxen LPB-30 L som lätt orkar med 40 mm grenar utan att klaga och när jag klättrar i träd och beskär grenar, ersätter numera ofta mina två otroligt effektiva ARS - grensågar de motorsågar som ofta är lite jobbiga att hantera och betydligt riskablare att klättra med. Grannar som förr kom hit för att låna mina verktyg som sen ofta så klart var svåra att få tillbaka, har nu köpt egna ARS prylar och ingen har klagat hittills. Har faktiskt också en japansk bil sen många år som heller aldrig går sönder. Att japanerna behärskar det här med kvalitet och att förädla metaller och maximera funktionen till fulländad enkelhet, lärde jag mig redan då jag började använda köksknivar därifrån.

Felix St Clair-Renard

